

RMK. I.

3616

FORTUNA
avagy
SORSVETŐ
könyv

XVI.sz.

N.M.

RMK I.
36/6

Cyrtia: A_1, A_{3-4} , ^{lev.} $B-w$, 1 in. of
ospe track. —

Huang: C_1, C_4, E_3 & R_{1-5} ^{lev.} (no MKS 1966: 77)

Gymn.
99. 6

FORTVNA.

AMMUSEUM
KÖNYV-
TÁRA

AZ AZDAGOKNAC.

IM az Szerencze kepe it elötted.
 Kiról minden dolgát meg ismerheted.
 Eo benne ninczen semmi állandóság.
 Benne vagyon csak nagy bizonytalanság.
 Ióhoz néhánykor az Szegegy árváknac.
 Gyakorta veszedelmet nagy wraknac.
 Az Historiac erről példát adnac,
 Hogy sok kevélyec és bölczec voltanac:
 Soc Gazdagoc s Szerenczésséc biztanac
 Hogy soha Kénczekben meg nem fogyarkoznac.
 De lád az Szerencze mint czalta őket,
 Töllec el vesztette minden kénczeket.
 Azért intlec, s benne te ne bizzál,
 Egy ild az Szerencze téged is megczal.
 Mitha binten felső vagy az Keréken,
 Miféle is lehet csak hertelenségben.

AZ SZEGENYERNER.

Szegegy vagy is, semmit ne bánkodgyál,
 Szerencze nem adja,
 Szegegynek az Erősenyét meg rakya.
 Mely dolog egy orában,
 Egy Szegény jut nagy wraságban,
 Sokan volrac ez világban,
 Ppen olvasuc Historiákban.
 Ezen tul nem volt egy Barkáya,
 Most wralkodic nagy wraságba.
 Ne kételkedgyetec Szegényec,
 Mitha is pénzes embereké lehetec.
 Mitha vagyoc ily io reménységben,
 Minden egykor lép kénczen.

SZERENCZENEC AVAGY SZERENCZETLENSEGNEC KEREKE.

MINDENNEC AZ KIEZ

KÖNYWBEN AKAR MVLATNI,

Istennec kegyelmét kíván:

IOL tudom szerelmes Attyámfia, hogy azoc, az kic Isteni tudományban és emberi mestersegekben való bölcseséget magoknac tulaydonitnac; soc gonost mondnac az Sorsoknak, holot meg hallýac az Prophetánac illyen intéset: Az Pogánoc vtaiban, vgy mond, ne iáryatoc, és az éghi jegyeitől meg ne rettegyetec, kiktől az Pogánoc meg ijednec. Ismeg, fen álván kőőnnyenec tenéked az éghbenézők. Az kic az Czillagokat nézik vala, imé mint egy oflop olyanaká lettenec. De no' és egyéb mondasok által a sent Do sentegyház káromlotta és meg vetette az ió logiát is; mind az által nem csak ió kedvel el benvedic aßt, hogy minden ember szeresse és meg kedvelye az Czillagból való ióvendülésfeket, lőt ő magoc irýac aßt, ki ad és Isteni ielenés gyanánt ayánlyac az embereknek. Az soc felől igaz ez, hogy megh vadnac tiltua az Keresztényi gyülekezettől; mind azon által czel böczületesbec, hogy sem Czillag nézés, sem egyéb fele ióvendülő mesterseg által jelentötte meg Isten az Ionas Prophetát, és Mathýas Apostalt, hanem csak az Sorsok által. Nem samlalom it az földnec el offogatását az Sido népeknek, és egyéb fele soc Isteni dolgokat, mellyec az Sorsoc által meg nyilatkoztat

anac: és vegben vittetenek, mellyekből nyilván meg
tettzic, hogy az Sorloc hasznosac és kelemetessac le-
gyenec, akar Isteni dolgokban, mert azok Isten kezében
vadnac, es vgy fordittya, à mint ő neki kedves akarattya;
akar penig csak bátorítás képpen élend ember véllec. Ez
okokbol, szerelmes attyámfia, kenőseritetem egy néhány
Eftendővel ez előt ez Sorlvetés avagy Szerencze könyvet
ki nyomtatnom, lollehet nagy költőggemmel, fő keppen
ak az vitézlő Magyar nemzetnek kedveiért, kinec mássa
var nyelven még eckoraig nem költ, hogy őnékiek-is
elami oly, kivel vrességeiben vődöt mulathassanac
fele dolgokat próbálhassanac (kiknek
mentől váryac.)

előbi Szerencze könyvek már mind
fő fogva affélékkelentű arollec,
Ez kevénya vala; tettzéc az hogy
ki nyomtatnam. Es miért hogy ez
ac Abbonya à Fortuna, ki akar mely igen bizon-
hatalan, és változo légyen, deazert iob resre az
akban forog és wralkodic: az Magyar nemzet penig
ppen abban foglalatos, ily reménységben vagyoc, hogy
munkámot io neyen véssic: kíváltképpen ez mostani
avagy nyomtatást ennyivel inkább megh kedvelic és
c, hogy az előbi vetkekből szépen megh tisztvá és
va vagyó. Az Isten adgyon erőt és értelmet hozzá,
vtan nagyobbbal és hasznosbal szolgálhassac.

Isten veled.

Klész Iacab.

AZ OLVASONAC.

Imé Báratom, est ved iól esedbe,
Ha mulatni akarš ez iátekos könywbe:
Czak szép njayaisságra szolgál tenéked,
Olvasásban-is neha pirongat téged.
Bátor ne bizzál semmi mondasába,
Nohá te neked igazat mond mindenben.
Szerethed, de à mellet aštis tudgyad,
Kereštyén modra Nézőket utálljad,
Lám az Kereštyéni gyüleközettől
Erőssen tiltua vadnac minden felől
Sőt ha valami gonofit mondand
Ide ne mond ottan
Vigyáz tistedre, az Iste
lobbicz magad ne tarcz.

TVDOMANY MINT

ÉLYEN EZ KÖNYVEL AZ KI

meg nem szokta.

ELőfer, ha ez Szerencze könyvben akar mulatni, ved
 esedbe az Kerekec felet, kikben az Kotzkác vadnac,
 az Titulust, és az Kerekekben valo Madarakat-is, és az
 mely Titulust, akarod, az berént ves két Kotzkával vgyan
 on Kerek n. é valahány sőmet vetz, az Kerekken meg
 álod, a mellet valo írást olvasd el, az eligazit téged az
 fele Kere... kikben az Vadac vadnac, és azokban
 mellet valo írást olvasd el, az
 abban

...és, ves két Kotzkával...
 ...vagyon : ha két hatot vetes,
 ...az Szamár vagyon, és abban
 az város mellet valo Sybillat, hany-
 anyadic, keresd meg azt és olvasd el,
 ...ha sokáig elendő lesz. Ecképen cze-
 rőb Titulusockal-is ez Kerekekben. Végeze-
 ec után est esedben tarczad, hogy hiedelmed
 mod ugy ne legyen mondásaba, hogy ugyan kü-
 n, nem lenne dolgod. Azert ha jot mond,
 s legy : ha gonost, azt az gonost kö-
 rüld el : ugy berenczeltet az

ISTEN

HOGY HA VALAKI SO

ideig élendő ez világon.

HOGY FOLYÓ LAKINEC

ioé meg hazafulnia.

HOGY HA VALA KI

és húmas ember nec.

VALAKI SZOL.
gálattya kedves lében.

Gálattya kedves lében.

HOGY HA VALA KINEC

jol vagyone dolga Matkayanal, fe

Ca nyp Ca

HOGY HA VALAMELY

Ábony fiat búlc avagy

23

HAVALAMELY

143. ~~ny~~ akar leanzo ferete?

HOGY HA VALAKINEC 25

mostani útya berenczes lobene

HOGY HA VALAKI

elvetet marháyát meg talállyae.

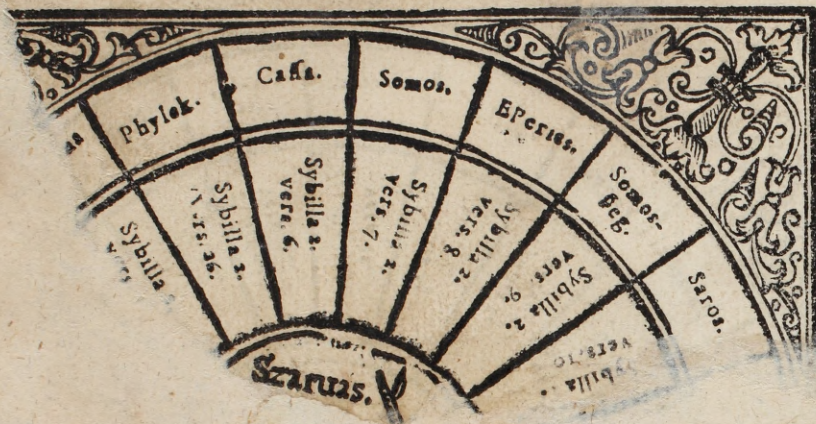

HOGY HA VALAKI GAZ

dagga leßen valamikor.

SZARVAS.

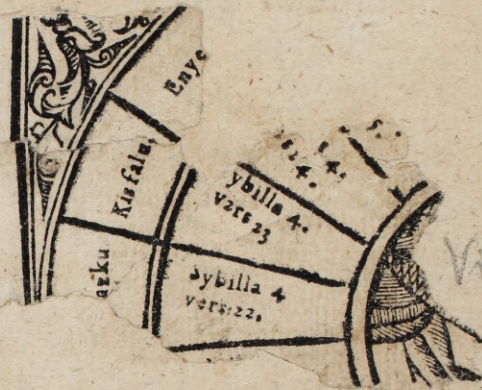

Mandarin halilal mülki bi
valahi e velayat

31

Copy

Szamar

Szamar

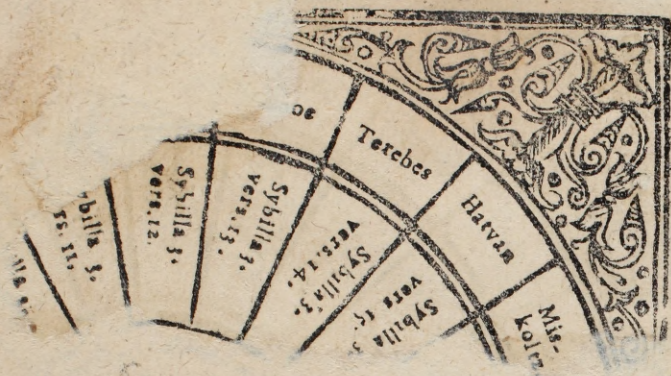
Rona?

Riffhake

Riffhake

FARKAS

ROZOMAK.

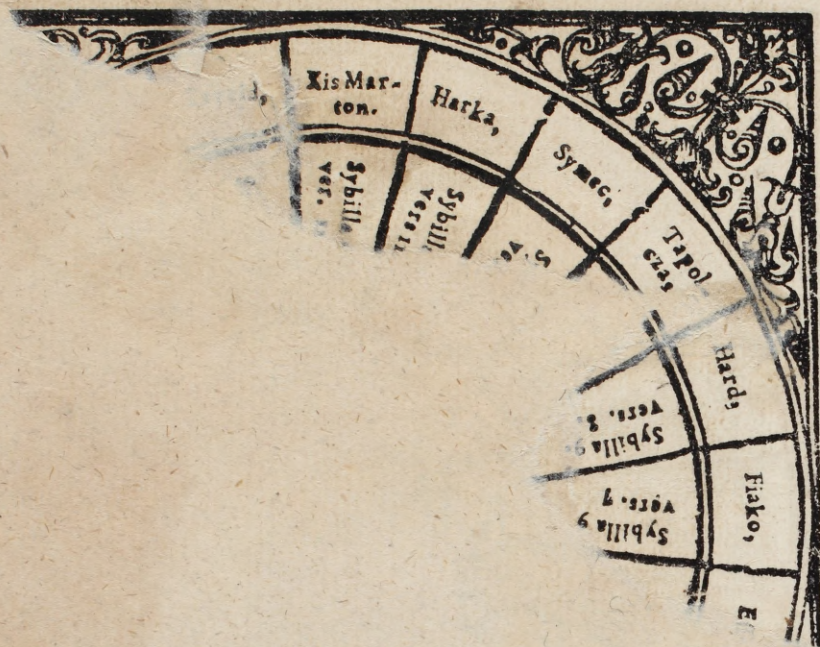
MACZKA.

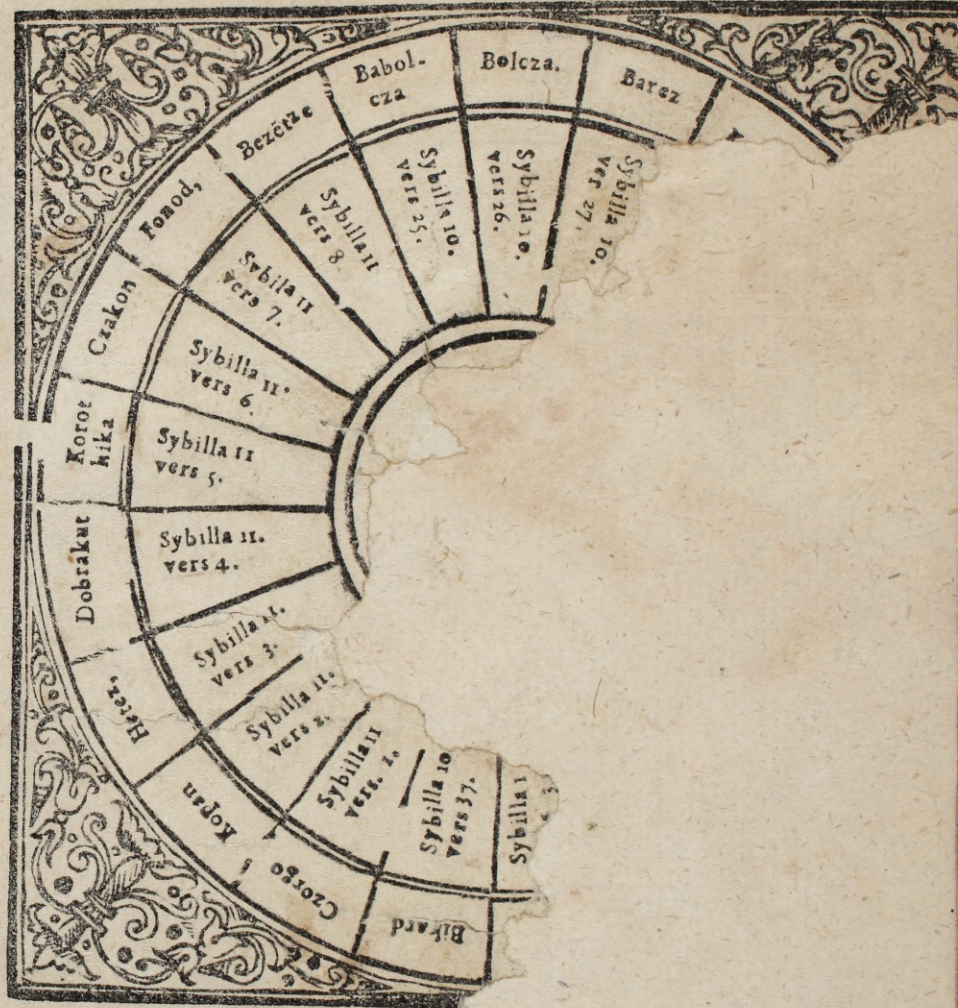
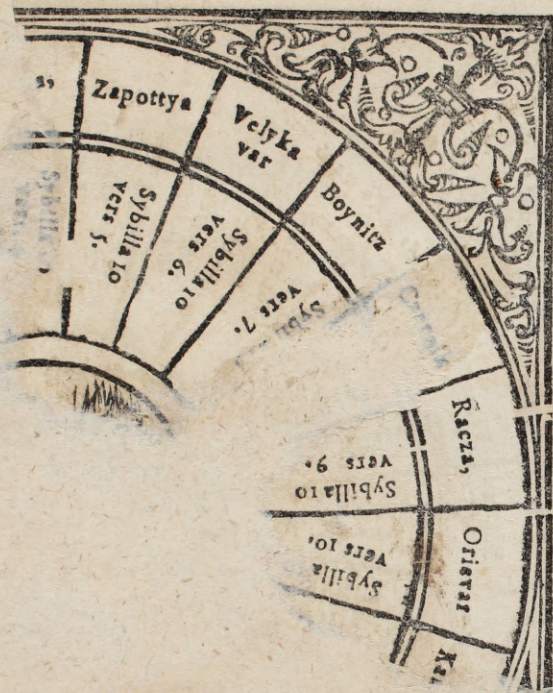
dos	Domo hida,	Betlehé,	Rudn- bann	Margit falva,	Mikahaz	Kozarva	Felső banya	Czeh,
Sybilla 7. vers. 2.	Sybilla 8. vers. 14.	Sybilla 8. vers. 13.	Sybilla 8. vers. 12.	Sybilla 8. vers. 10.	Sybilla 8. vers. 9.	Sybilla 8. vers. 8.	Sybilla 8. vers. 7.	Sybilla 8. vers. 6.

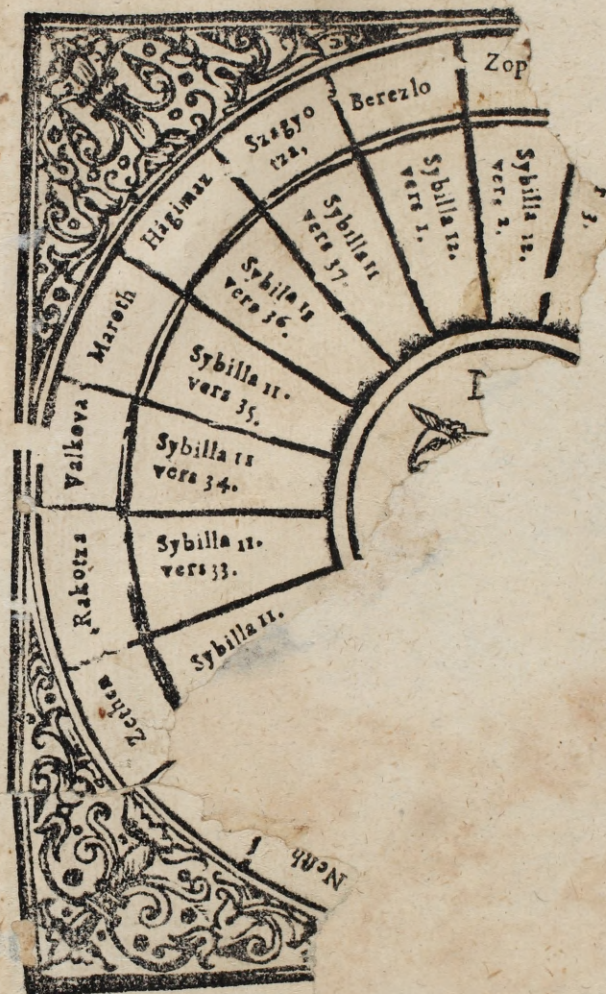

BAK.

			Oroši	Karoly	Kisvar-
	Bagos,	Tatarfal	Sybilla 8. vers. 16.	Sybilla 8. vers. 15.	Sybilla 8. vers. 14.
Somlyo,	Sybilla 8. vers. 17.	Sybilla 8. vers. 18.	Sybilla 8. vers. 19.	Sybilla 8. vers. 20.	Sybilla 8. vers. 21.
Getz,	Sybilla 8. vers. 22.	Sybilla 8. vers. 23.	Sybilla 8. vers. 24.	Sybilla 8. vers. 25.	Sybilla 8. vers. 26.
Pete,	Sybilla 8. vers. 27.	Sybilla 8. vers. 28.	Sybilla 8. vers. 29.	Sybilla 8. vers. 30.	Sybilla 8. vers. 31.
Somlyo,	Sybilla 8. vers. 32.	Sybilla 8. vers. 33.	Sybilla 8. vers. 34.	Sybilla 8. vers. 35.	Sybilla 8. vers. 36.

SYBILLA PERSIKA
ELSŐ.

Az Wt Isten nem engedte az embernek,
Hogy hatarat tudgya maga életének:
Azért en néked nyilván most jelenthe
Soc örömet törzse még te életedre

Soc-fele mostan az te kevesfagc
Mert Papságra vagyon nek
Házafulásra nagy igyek
Azert azon kurva meg búvól t

gazat mert mondod en teneked e
Hogy fel magasztaltatol te vgy
Ió szerenczédert les nagy bõ
Iámbor erkelzed

ELLA PERSIKA

igen kedves hir mondasom teneked,
 anfogodban nem telic be kedved,
 mert mostanaggal meg nem leßen az feryed,
 Czaczogásodert senki nem feret tged.

terenczed leßen neked mindenben,
 and ifusagodban s- mind mar vensegedbé,
 ismél leß te nagy böczületben.
 ködic iambor hir nevben.

onar moltan meg fogadod,
 at lokaig te nem folgalod,
 foganatos benne bizodalmod,
 ban itten valo sugorgasod.

al, es legy jó rementegben.
 en tartas igyeközetedben,
 és te hiedelmed ebben,
 inál dolgod iobban leßen.

abernec fep favaban,
 egyen nincz fandezaban,
 zaldit
 fegyvasban.

i akárnál,
 zot arra kevännál.
 e kazdagra rálálhatnál,
 m vallanál.

ELSŐ.

10. Heában töröködel nagy Wrasagra.
 Nem tudodé nem bizzák azt Disnora?
 Gondod vagyon neked csak tobzodásra,
 Etelre -italra nagy búfikes farásra

11. Kereskedeire jó magadat mar adnod,
 Abbol lehetne neked nagy kazdagfago
 Egyeb mestersegeket hid el kel hadnod,
 Mert azokbol lenne gyakran karvallaßod

12. Tudom nem kedveskedem ebben te neked,
 Hogy nyilván vagyon nállam te erkölczé
 Csak fep fómélyert volt erölködésed,
 De kel rútt potrohoft jó neven venne

13. Jó ferenczed leßen kezdet dolgodban,
 Csak hozzá lás alkolmatofsagodb
 Est végezd el forgalmatofsagod
 Addig máshoz ne nyuly kévánt

14. Faratfagodat Matkadert nem fano
 Benne vagyon minden gyöny
 Azert ő is mindenben enged
 Süveben éyel s nappal forga

15. rta kevánt kedved ferent
 Tanaczlom folga
 Azoc mind tocs
 Ott iol hizlalhat

SYBILLA PERSIKA.

16. Bé-telnéc maidan az te kevanfagod,
Ha férfit gyermek lenne tenéked,
Azert ebben bizonynyosza teflec en téged,
Mert nem fiu de leany léfen néked.
17. Az Istennek igeyet te kövessed,
Az tífia iámbor életet fereffed,
Hogy Isten áldomáffát el vehesséd,
Íó hallal legyen innét muláffod.
18. Hamar el híffed embernek fep fívat,
Nem vesséd efedbe nagy álnokláffat,
Vay ha tudnád annac hozzad mi-voltat,
Maid meg unnad izetlen barátláffat.
- Eft mondhatom néked bizonyában,
Te jó fíerenczevel járff ez utodban,
Czak meg induly alkolmatofsfágodban,
Bár semmit ne mulas te fíandekodban,
rgalmatos legy fiam fíandekodban,
Hogy egyfíer véget erhes te dolgoffodban,
Gondvifeletlenfíeged búnes abban,
Hogy más gyönyörkódic vessét marháffban,
et dolgoffat bizvaft mivellyed,
lat fenkitól el ne hitesséd,
a fínod léfen abt ol r'ked,
lic benne tífteffíeged.

ELSŐ.

22. Nem kedvelem hidgyed termefíetedet,
Bár mindenhez mutasd engedelmedet.
Ne úzd tovab fíeslet erkölczedet,
Mert rövid nap el vesséd életedet.
23. Adom tanaczul hogy legy fíerzetes Pappa,
Néffe czak mely fíep módod vagy on hozzá,
Im ezentól iuthatz nagy meltofságba,
Be fíerzúnc ot téged az Bordely hazba
24. Nem hazugláffot mondoc en most néked,
De nyilván igazan íeffílec meg teged.
Naprol napra fogytan fogy tífteffíeged,
Gyalazátod örögből s kífíleffíeged.
25. Íó Leany mondasom ne legyen ellened.
Im rövid nap fíeryedet ölelgeted
Egy Kántor mulva telic abba ked
Tudgyad hogy íob felől fekí
26. Az mely dologban hasn
Abban léfen nagyí
Mert nyilván va
Minden utzakí
27. Legyen bizodaln
Szolgálatodna
De azertí
Mert

SYBILLA PERSIKA.

28. Sokszor csak heaban töröd feyeder,
Kelletlen gonddal bántod meg búvedet,
Bár most-is másra fordiczad vgyódet,
Mert ez gondoddal nem tölted kedvedet.

Te Álbony ember hald meg befedemet,
Ved esedbe kedveskedelemet
Iffiu legény igen feret tégedet,
Szúve ferént ohaytlya ferelmedet.

mit mondoc, bizonyaba sanhatlac,
reya csak; nyilván meg né czallak
nem nőffel, im heréltne mondna
Leányok teged meg utaltac.

am nem fok idő múlva,
inccsolgály Wrafogodba,
es minden dolgaidba,
ne esél begyen vallasba.

lart feyelned,
d Aros emberré lenned,
z te bolond feyed,
knak nyeresged.

deket,
tenedet,
gedet,
t.

ELSŐ.

34. Az kiről mostan vagy gondolkodasod,
Ahoz nem juthatsz, te nyilván meg látod,
Nem-is tudom miért most kívánod,
Mafor mert iut affeleben eleg neköd.

35. Fiam legy alhatatos ferelmedben,
Ne ketelkedgyel semmit feretódben,
Mert búntelen vagy törökódesben,
Hogy mindenből leheffen te kedvedben.

36. Bizd csak az egy Wr Istenre magadat,
Es fogáld hiven mostani Wradat,
Had el máshoz valo kívánlagodat,
Hogy meg ne bannyad gorombasagodat.

37. Est bizonyaban mostan töllem tudhad,
Ez időn lében neked fep kis fiad
Más estendőre-is egy fep leányo
Ha am az dolgot meg nem kém

ut(:)30
3

H

SYBILLA LIBIKA

MASODIC

...inczen it 10 te-benned,
 ...os mindenút hogy lator erkölcszed,
 ...os faytalanságra gondolt búved,
 ...ted azért gonosul kel volt vesned.
 ...len hozzád oly sándeckal volna,
 Mint ez, kiről most vagy gondolkodásba,
 Embereknél te dolgozol forgana,
 Vagy ha véllec ott egyenességed volna..

MASODIC

3. En örömeft neked tanaczomban adnéc,
 Czak hogy tudnám ha kedvednec tettzenek
 Ha akarod hogy ne lábodon seb eség,
 Hát most békét hadgy utra menélednec.
4. Ne foly senkinec el veset marhadrol,
 Háznál vagy on afit mondhatom affelől,
 De idővel meg kezédben-is kerül,
 Czak forgalmatóságod legyen arról.
5. Restséged mia meg untad magadat,
 Mind csak más emberre bizod dolgozat,
 El hid hogy meg úresític táskádat,
 Es miatoc mind el vesetted marhádat,
6. Kemény ember vagy és vad természetű,
 Annac felőtte vastag és jó gyomru,
 Hogyha ételedben mértékletes les,
 Ez vilagon nagy hosszú ideig él.
7. Igen szép dolog volna Pappá lenned.
 Így Istened-is gyönyörködnéc benned,
 De más dolgot hallottam felőlled;
 Az bent tanúság utálatos előtled.
8. Színöd mutatya iamborlagodat,
 Minden dolgaidban igaz voltodat,
 Azért fellyeb viset méltóságodat,
 Mert kedvelic forgalmatóságodat.

SYBILLA LIBIKA

9. Soc idő mulic még te örömednec,
Ninczen semmi hire menyeközödnec,
Ki-teryet hire lator erkölczednec,
Azért mind maślagos feryeid leśnec;

10. Hogyha valamire vagyön ſandekod,
Kezd el, moſt vagyön alkolmatofágod,
Bételic abban minden kevánfagod,
Mert az ſerencze hiven ſolgál téged.

Alnoc ſandeka vagyön az Wradnak,
Es moſt ſoc ſele gondolati vadnac,
Bár kereſtül en ſeyemre ſaryanac,
Ha haſna leſen ſolgalatodnac,

Te had el ſandekodat,
Te az te gondolatodat,
Zak ne kémeld ſorgalmatofágodat,
Ehiven ſolgallyad az te Wradat.

Te legennec bator hadgy beket,
Te birhátod te-hozzad az ő ſüvér,
Te oly vontá meg tölled már ſerelmet,
Te alardul mutattyá hozzád alnok kedvet.

Te moſtan keſlec gondolatodat,
Te halazd tovább házatuláfodat,
Te igt ſörögbited meg iofágodat,
Te dſiai is igt vehetic haſnadat.

MASODIC.

15. Mit haſnálhat iövendüléſem neked,
Ha ſemmivé leſen minden örökſeged?
Akar mely latorval-is vagyön ügyöd,
Valamenyid vagyön véllec el költed.

16. Kérkedéſedtől meg nem titlac téged,
Mert ſoc haſnod ſarmazik azbol néked,
De hogyha magad kárát nem kevánod,
Hűtelben ſemmit nem kel máſnac adnod.

17. Valaki iamborul ſerhöz akar menni,
Szep s ió erkölczűnec kel lenni,
De te igen kézdtél fertelmeskedni,
Es ſoc helyen kiſſeſeget vallani.

18. Edes fiam nem kel ſemmit bankodnod,
Meg kevánfagod ſerént leſen dolgod,
Rövid nap hozza iútz, meg látod,
Minden gondod nélkül leſen iutalmod.

19. Te agh Daduc, mit ſollyac te felölled?
Az ſeretetert magadat nem kémél!
Bár távol légyen nyalánkfágtol ſi,
Mert aſt kevennod nagy ſömé

20. Fiam kedvetlen Gazdar ne ſolgály,
Iob haſnodert máshoz bator ſüvér,
Dolgában fizetefedert forgolodgyál,
Nagy örökſeghöz iútz, csak hiven ſolga.

SYBILLA LIBIKA.

21. Mond meg ennékem az mit te akarnál,
Léánté avagy egy fiat kívánnál?
Lyukas fiad lefen tudgyad bizonnyal,
Mint te-magad vagy vedd jó akarattal.

22. Dicziretes benned te igaságod,
Azért lefen ez földön vigaságod,
Halálod korán bodog ki-mulásod,
Es Menyorságban örök bodogságod.

Az mit mostan mondod iol tarcz ebedbe,
Kiről gondolkodol az te fűvedbe,
Oly jó barátod, ha tölle lehetne,
Czak egy kalán vizben-is meg ölne.

Nem bánom ez utra indulásodat,
Hasznosnac vallom jó kívánságodat,
Mert búkségefnec tudom fándékosdat,
Ivesnec mondom érte iutalmodat.

ollyan igen raita bankodnod,
narhádat soha nem találod,
ob inkább másra gondolkodnod,
sem heában az után fíradnod.

tenhöz foházkodgyál,
homátságért neki imatkozál,
gy kezdgy ostan dolgodhoz ió fándéckal,
onnet hid meg bizonnyal.

MASODIC.

27. Ez ember nem mostan fog meg meg halni,
Ha valaki ötet meg nem ölendi,
Eft penig soha el nem kerülheti,
Mert gonosóc minden czelekedeti.

28. En czodáлом álhatatlanságodat,
Mert ismerem soc fele fándékosdat,
De bár hasiczak fel en iob orromat,
Ha feyedbe nem vonfác az Barát kápát.

29. Ha egyebeket meg kezdés utálni,
Es más ember feyére akaró hágni,
Te kívánságod semmivé fog lenni,
Sőt általa fog még nyakad fíakadni.

30. Im ez elő iövő Pünkösöd havában,
Egy agh emberhöz megy, ki rest dolgában
Keczkédet azért meg nyírod azomban,
Mert iffiabbal lesf lok nyalakodásban.

31. Im alnokfagodert mit jelentek,
Nem örülhetz semmi ió fíerenczednek
Gonos hirt-is iövendülecc feyedn
Ödd meg hogy mellé ne tegyéd

32. Fiam ez uylágot mondhatom neke
Wrad mint sayát fiat ugy fíeret teg
O kezeáltal könyű Wrrá lenned,
Czak az hogy te ötet hüven fíolgállya.

SYBILLA LIBIKA.

33. Nagy bolondfag olyanert töröködni,
Az melynec ember nem tudgya feret tenni,
Te is oly utan kezte almelkodni,
Egy nagy eb-far fog nyereséged lenni.

34. Szep feretödben ne legyen kétleged,
Ismerem hogy süved ferent fereted,
Es soha senkit inkább nem kedvelhed,
Csak az Isten tölle válaſthat téged.

Nyilván hidgyéd, ingyen sem jó gödolkodnod
Hogy jódra lenne meg házasulásod,
Ven agh-ebnec fidna kurva feleséged:
Mint az eb az nyulat ugy feretne téged.

Előb nem lehet néked semmi kenczed,
Te magad kenyeredre kel űorúlnod,
Az után léſen iámbor feleséged,
Es minden felől haſnod jó be néked,
Medéted mia iutz nagy űegenſégben,
Incz semmi igalság beſédedben,
Azert veſti marhayát ecképpen,
Amis ő kereskedéſben.

SYBILLA DELPHI- CA HARMADIC.

1. Ha most beſedemet el akarnád hinni,
Hamar valo nap ferhöz kezdéſi menni,
Kivel egygút űoc marhát foghſi gyűteni,
Há más embert inkább nem kezdéſ feret?

2. Egy előſer iol léſen dolgoz néked
De azért annac véget te nem éred,
Mert az társod meg előz abban téged
Es heában léſen te ügyeközeted.

SYBILLA DELPHIKA

3. Szüved örvendezen az te szeretődben,
Eleget nyers velle jó engedelmedben,
Meg hid hogy ő nem kedvel mást bűvében,
Csak téged ohajt igaz szeretetiben.

4. Mas Wrhoz vagyon neked kívánságod,
Mert igiretet mind igaznac tartod,
Lászlád hogy meg ne zallyon bolondságod,
Eft mondom iob volna ennél foglálnod.

5. Jó Abonyom be-telic kívánságod,
Fel ert Istenhöz az te imátszágod
Róvid nap szép gyermekid lesnecc neked,
Bennec lében minden gyönyörűséged.

Fiam halgas reá mit dictaloc neked,
Gyönyörűségben volt-fel nevededese,
Es senkitől nem volt semmi félelmed,
Már igen féltlec akasztó fatol téged.

Neked mit háfnál erről kérdőzeshődned,
Már magád iol tudod hogy szeret téged,
Nem kedveled,

Nem vedel egy hordo-borban,
Már vallás te mostani utodban,
Nincz hiedelmed mondasomban,
Meg lád hogy esel nagy nyavalyában.

HARMADIC.

9. Ha el veset marhádat meg kevanod,
Az en tanáczomat meg kel fogadnod,
Egy nagy rakás kővec közöt kerelsöd,
Minden kétség nélkül ott meg találod.

10. Ha meg halgatnal, iót mondanéc neked,
Kárvallástól szollitanálac téged,
Ez dologban igen farad meg esed,
De ha el kezded károddal végezod.

11. Hogyha te hősű elődöt kevanod,
Te Istenedet hűven kel foglálnod,
Ha ez Nyáron nem történnic halálod,
Soc ideig lében még it lakásod.

12. Szerzetes emberre sentelnecc téged,
Soc lelket veset el gonos tévelygésed,
Az ördög azért iutalmot ad neked,
Tűzes taligában hogy hordoz téged.

13. Senki barátid közzül nem er veled,
Oly igen nagy lében te örökséged,
De az fősvenység távol legyen tölled,
Mert egy sem pillantásban mind el veset

14. Hazafulásodrol ne emlekőzzel,
Nincz háfnon mar hogy valakit te vehetne,
Iffulágodban dolgot restellettél,
Mostan immáron igen agh duda löttél.

SYBILLA DELPHIKA

15. Io hirrel vigasztallac most tégedet,
Es meg inditom benned örömedet,
Isten meg bőijti ió szerenczedet,
Soc fele iockal tölti be keduedet,
16. Fösveny ember nec ismerem Wradar,
Azért ne vesd benne bizodalmodat,
Czak vesztet nálla hű szolgálodat,
Oda kel hadnod minden iutalmodat.
17. Czodalatos minden te kevanlagod,
Könyörgésed által kel dolgodhoz iutnod,
De bátran kezdgy hozzá, nem jó alunnod,
Egyült az Kertvelt az hamuban feleyted.
kiről gondolkodol búvedbe,
zen hasna, kedved nem telic benne,
hogy őtégedet szeretne,
gonoszságodat már meg ismerte,
iffiulágodban meg házasulnod,
Miglen az Kertvély fat iól meg rázhatod,
Mert ha meg ez nyoltz estendőt el mulatod,
Oldalad mellől főkie el feleséged.
Mind eltig kel így fekünned az sarba,
Mert ki nem dolgozik iffiulágába,
Vénsegebe ostan arra válic dolga,
Az küldus-táska hogy forog nyakába.

HARMADIC.

21. Fiaczkám ió Aros emberré lenned,
Az utan kenyered léßen néked,
De nem kel abban semmit restelkedned,
Alhatatossá, s-nem hazugga lenned.
22. Isten oltalmazzon minden iámbort tölled,
Ió leány gonos hir vagyon felölled,
Az korszomákat te mind meg körülled,
Es dolgodat sokackal igen közled.
23. Hogy kevanlagod szeret legyen dolgod,
Komád által ió rolla tudakoznod,
Es magadnak-is rolla legyen gondod,
Hogy tarsaid el ne vesesslec tölled,
24. Nem kedveli Matkád az te dolgodat,
Azért ne vesd benne bizodalmodat,
Iollehet el vési ayandekodat,
De meg-is czuffollya buyaságodat.
25. Iob magadnac iffiu Wrhoz állani,
Szolgatodnackedves hasnat venni,
Az iffiu Wr kölczégét bőven költi,
Az szolgálknak-is feles oly helyyen fogalni.
26. Bizonyosá téflecen téged ebben,
Neked mostansággal fiad nem léßen,
Miáttad leanyod csak hasítot léßen,
Mely seplős, hervat, és finetlen léßen.

SYBILLA DELPHIKA.

27. Soha nem íó néked Szánnon bánkáznod,
Oda tőric egyſter kezed vagy lábod,
Es ha magad tölle meg nem oltalmazod,
Nyilvan leg iob nyakad-is oda ſakad.
28. Ez ember nec nem erted hamis voltat,
Be-fedi előttd nagy alnokſagát,
Szinnel ionac mutattya hozza magát,
Meg vontá tölled minden igalságát,
29. Induly moſtan utadra batorſaggal,
Menten meny fiam hova ſandekofal,
Ne mulas az íó ſerenczebe bizzal,
Nyilvan el hidgyed hogy réged meg né czal.
- Az mit ſtettel ne júlson eſtedbe,
Mondom, nincz haſnod ebbe,
Gan halgat az á ki el vőtte,
Mól ő ſenkinék egy ſőt-is felőle.
31. Fiam igen jó ſandekod vagy on moſtan,
Czak ne kéſſel alkolmatofágodban.
Es jó ſerenczed léſen ez dologban,
Be telic kedved jó haſnálattyában.
32. Nem igen kedves hirt mondhatoc neked,
Te az ſép lovakat igen ſereted,
De idő előt kely miatoc veſned,
Ha töllec magadat meg nem őrizzed.

HARMADIC.

33. Bár ne czuffold társ az Plebánofſagot,
Tudom azért hogy arra vagy on ſandekod,
Karáczon napyan kel ahoz fognod,
Vai ki kazdag léſen onnét iutalmod.
34. Iol veſem en eſembe ſandekodat,
Kiſſebſégbe cyted ázzal magadat,
Minden bányá fel ſuvalkodafodat,
Barátid mia vallod nagy károdát.
35. Aſſonyom tova mar nem mulic dolgoz,
Ez Nyaron kegyes ſerhez léſen menefed,
De ez dolgot te tréffara ne vegyed.
Hogy oſtan máſſal kevannad egerezned.
36. Latzic bizony hogy nem ſifakba lettel,
Igen kéſſen az ſerenczeiert mentel,
Es nem iutot neked az ſerenczeben,
Mert igen keves az olai feyedben.
37. Húven ſolgald fiam iámbor Wradat,
Ne ſand haſnaért ſaratſagodat.
Es bőven veſed be iutalmodat,
Mert iol meg elegiti ſolgalatodat.

SYBILLA CYME- RIA NEGYEDIC.

nom-is goromba voltodat,
 más emberre bizod magadat,
 meg nem tölted be kedvedet.
 Mól vágyod ki saiat hasznodat.
 Inec masslat te nem láttád,
 tolgat-is soha nem hallotad,
 Beretetit csak te benned alatt,
 ment hűséggel téged szolgálhat.

NEGYEDIC.

3. Bizony nagy bolondság ez tetőlled,
 Hogy ez főmélt ióságért kedveled,
 Ha ezer Dífnót adhatná-is néked,
 Még sem adnám tanácsul hogy el vennéd,
4. Iambor es jó Gázda léfén belőlled,
 Es iamborlagodert léfén soc kenczed,
 Minden-féle marhákkal házad meg rakod,
 Szinten ugy mint te-magad-is kevanod.
5. Fiam nem jó Aros-emberre lenned,
 Mert Tolvayoc miat ke el vesíned,
 Iob azért másbol kenyeredet keresned,
 Es házadnál szép czendeféggben élned.
6. Ha hű Hazas-társot kevanó magadnac,
 Engedgy hát vén emberec tanácsának,
 Add be hűtedet hozzád hasonlónac,
 Ne örüly el mulando kazdaglagnac.
7. Nagy bizodalmod vagy on ez emberbe,
 Csak hozzá fűz akar mi fűkseggedbe,
 Néked-is nagy segitseggel lehetne,
 De nyilván el hidgyed, nincz arra kedve.
8. Ne sápolodgyal semmit beretődben,
 Senkinél nem lehetz iob berелеmben,
 Kinaid csak azzal kis viselési berhedben,
 Maid veled hál faros also-ingében.

SYBILLA CYMERIA

9. Oda nem állasz ha főmát fogadod,
Igen vékonyon léssen nálla hasznod,
Te dolgoz, ha ez fősvény Gazdat kedveled,
De estendeig egy pénzt sem ad néked.

10. Ha Istent süntelen imadod s-kered,
Hogy egy fiuval látogasson meg teged,
Meg halgattat buzgo könyörgésed,
Es kettőt- is egyfő s-mind ad ő neked.

11. Nincz te benned ennel gonozb erkölczed,
Czak hogy az Kurvakat igen kedveled,
Ma egy-
Gonoli

zat mondoc neked ebben,
Atyád fia felől ne legy kétségben,
Benned gyönyörködne nagy hárségében,
Soha jobban nekevánd süvedben.

12. z hova gondolkottal nem jó menned,
Vesédelem léssen ot nyereséged,
13. Mert erős fogfágba be verné teged,
Vizbe mártot kenyér-hey léssen élésed.

Vigadgy és had el főmorutagodat,
Tudgyad azt hogy meg találod orvodat,
Hűtőn miglen meg ésed vaczoradat,
talállyak az el veset marhadat.

NEGYEDIC.

15. Semmit nem nyersz bolond oskodásoddal,
Meg bánod még el hid azt bizonynyál,
Azt tudod te hogy ninczen seb náladnál,
Meg köszönnéd ha Disznommal hálhatnál.

16. Meg ilmerven benned iámbor erkölczedet,
Anyádtól fiakat jó természetedet,
Száz estendősnec mondhatlac tégedet,
Egy igen potrohos Daduc léssen belölled.

17. Soha nem volnál te jó Tanitonac,
Jobb volnál egy búdos Diszno pástornac,
Mert igen örülsz te lopot Szalonánac,
Latvan az Varyuk rád igen kakognac.

18. Fiam bár örűly kedves mondasomnac,
Io nevet főrzés Atyád fiainac,
Mektótságot főrzés rokonlagidnac,
Mert nagy Wrrà léss, és használsz sokaknac.

19. Vndoc kevely, s-ala valo sepe leany,
Kedvetlen, poszogo, s-patvarkódo fingo,
Bizony így soha magad el nem adhad,,
Ha kősz nem talál, réad semmire kellő.

20. Hogy ha valamire vagyonsandekod,
Íó szerenczeben legyen bizodálmód,
Mindenben enged néked azt meg látod,
Nem léssen heaban te faradsagod.

SYBILLA CYMERIA

21. Te magad-is iol ešedbe veheted,
Hogy Wrad ugyan semmit nem ád néked,
Sőt mind heába léſen ſolgalatod,
Faratſagodért czák ſitoc iutalmod.

22. Minden dolgot az Iſtenre bizzad,
Wradat mindenben hűven ſolgallyad,
Egy Wrmiat telic be gondolatod,
Faratſagodert léſen haſnos iutalmod.

23. Semmi remenſéged moſt legyen Matkadba,
Ne bizzál ſép hizekedő ſovába,
Mind eyel s-nappal vagyon ez ſándékba,
Hogy cytheſſen téged valo gyalazatba.

Hogy ha tanaczomat meg fogadandod,
Aſt mondó, neked iob moſt meg házaſult.
Látom-is hogy arra vagyon vagyafod,
Mert az dolgot kívánna Daſtyuſod.

25. Eltedben ſoha te kazdagga nem léſ,
Az mi iofágod vagyon-is mind el véſ,
Mert mind hamis marha ez, kivel te élſ,
Gononſul gyűtet marha gononſul véſ.

26. Jó remenſégben vagyoc te-felölled,
Okoskodáſodról diczirlec téged,
Es jó hamar Arros-emberre ledned,
Nagy haſnodra léſen kereskedéſed.

NEGYEDIC.

27. Io Aſſony árt néked nagy kevelyſéged,
Soc ſerfiakat távoſtatſz el tölled,
Ninczen az ember ki kedvelne téged,
Mint az őrdögöl úgy tartnak tölled.

28. Dolgod felől legy czak jó remenſégben,
Egy keves ideig váry czendezſégben,
Ez dolog nem lehet hertelenſégben,
Nyilván nem mulic mellölled heában.

29. Meg kel neked mondanom az mi igaz,
Bolond ſeretetedért nagy kárt vallaſ,
Buyaſagodért kiſſebſégbe iutaſ,
Minden embertől átkot s-ſitkot hallaſ.

30. Nehad magad Wradtol el hitetni,
Netalám károſſa kezdéſ maradni,
Egyűld ingyenében kezd az tartani,
Es máſnál iob ſerenczéd fogna lenni.

31. Nem hiſem hogy örülheſ ſiu magzatnak,
Mert nem engedtel mindenkor Wradnac,
Többet túrtél és kedveztél magadnak,
Azért vigadgyal ottan leányodnac.

32. Alhatatos erőſ legyen neked hűted,
Az őrdög kétſégbe ne cyczzen-is téged,
Iſtenedben legyen nagy jó remenſéged,
Vgy léſen Menyorſágban nagy örömed.

SYBILLA CYMERIA

33. Istent fiam las dolgodhoz kérlec,
Egy ígét se hidgy az hizelkedőknek,
Mert el hűd téged csak addig kedvellec,
Mig nyakkal hálókba be rekeszhetnec.

34. El indulhatz valamikor akarod,
Nagy hasnodra szolgál néked ez utod,
Bé-telic ebben minden kevanlagod,
Es kedved szerent léssen minden dolgod.

35. El költel jó barátom az trestarol,
Miert nem viselsz gondot magaderol?
Igen kennyen tehetz vala károdrol,
Meg se emlekőzzél már veszt marhádro!

Ió Wram nyilván főloc mostan néked,
Dolgodat igen jó végere viheted,
Csak rest ne legy, be-telic abba kedved,
Költségedet-is soha ne kéméllyed.

37. Ha finten Apollo volna orvosod,
Es ezer-féle patika szerfámód,
De ugyan ki kel ez világból mulnod,
Mihelt valami betegség elic raytad.

SYBILLA ER Y- THREA Ó TÓDIC.

1. Istennec nagy hála-adással tartozol,
Hogy rövid nap ki véssen ez világból,
Igaz eleget túrtél Nemzetsegidről,
Meg fűnnec talám ottan irigységektől.

2. Oda vagy az, lassu vagy hozzá,
Hasznadnac nem léssz te soha hasnára,
Senki tanaczat nem akarad fogadni,
Csak gorombaságban akarsz budosni.

SYBILLA ERYTHREA

3. Im mihelt az Innepec elő iőnec,
Hid meg néked elég kőrőid lész nec,
Azoc kőst adnak egy sēp termetűnek,
Tiftes és iāmbor erkölcsű legēnec.
4. Az Szerenczénél nincz nagyob ellenfeged,
Eft minden iātekidban meg ismered,
Ne legyen benne semmi remēsfeged,
Mindenkor miatta csak kel vestened.
5. Ha Wrad iōfágát mind el nem vesti,
Es az jó szerencze őtet segiti,
El hid foglatodat iol meg fizeti,
De sokaig kel azon várni s-tűrni.
6. Rövid főval eft mondom meg néked,
Csak heában valo törökődesed,
Elég nagy rayta az te gondolatod,
Maga nyilván egy eb-fart sem őr dolgod.
7. Az ki felől most vagy gondolkodasba,
Mindenben vagyon hozzád jó fāndeka,
Lēgy csak te-is jó akarattal hozzaya,
Szűből teneked minden jódat kevannya.
8. Merzene veled ifniu felefeget?
Egy czep sincz néki valo öröksēged,
Kappan vagy nincz neked affele sērsamod,
Ha meg házafulnál el főknec ő tölled.

OTODIC.

9. Be-telic tenéked ez prophetia,
Imē Wrrá lész rövid idő mulva,
Azért ötven estendős-korodba,
Odd magad hogy né esel kárvallásba.
10. Fiam, nem jó Arros emberré lenned,
Ninczen arra valo szerenczed néked,
Az mit Atyád s Anyád munkával gyűtet,
Csak egy gonos orában mind el vested.
11. Iāmborlāgod es jó gondviselēted,
Egy iāmbor gazdahoz sēreznec tēged,
Kinel be-telic néked minden kedved,
Kérlec iō tētemet el ne feleiczed.
12. Régtől fogva mind erre volt fāndekod,
El hid, heában lēsen fāratlāgod,
Illven dologhoz ninczen semmi módod,
Igen nagy kārba cyt te gyorsalāgod.
13. Igen kedveled dolgát sēp Venusnac,
Azert egy igēt se higgy társaidnac,
Mert ők minnyayan azon forgolódnac,
Hogy gyűlölsēgbe eyczenec Márkād nac.
14. Felefegetes gazdat nem kel fogalnod,
Felefegete egyűld kölczen ad néked,
Es ha jó kedvel el rayta nem űted,
Be árul Wranac, és ő el űz tēged.

SYBILLA ERYTHREA

15. Affonyom vigadgy Wraddal egyetemben,
Ió hirt mondoc, fiat hordoß mehedben,
Ki után jó hir new zendül füledben,
Czák neveld fel Isteni felelemben.

16. Háborulág kezdõ soha te ne legy,
Patvarkodástol mindenkortavoly légy,
Ha ez tanáczoimat nem fogádandod,
Ottan sõrnyû halállal kel meg hálnod.

17. Ha meg más-is te-hozzad olyan volna,
Az ki néked annyi jodat kívánna,
Mint az kirõl most vagy gondolkodásba,
Nem czalatkoznál meg kívántágodba.

18. Iob volna tanaczomat meg fogadnod,
Es mostani utodat el halaßtanod,
Há el megy it nem léßen semmi haßnod,
Mert néked ezen uton kel meg hálnod.

19. Tudom hogy gyönyörködél ez uylagba,
Im kárt nem vállas el veset marhádba,
Mert egy ember annac dolgát jól tudgya,
Tégedet hogy iestnek igen akarya.

Meg aláztatik fiam kevelységed,
Ez dologban ne legyen reménséged,
Ebben való minden sêp költséged,
Haßnod néked ebben nagy vesedelmed.

ÓTÖEDIC.

21. Az Patka bërßamtol ódd meg hafadat,
Lám Purgationelkül-is ki farhad,
Orvosságot soha nem véßez-is hozzad,
Sokaig el élhetz nyilván áßt tudgyad.

22. Patvarkodástol meg oyad magadat,
Mert vesedelmedre tudgyac dolgodat,
Nem jó ha reád kõßönik poharokat,
Együld be nem nyalhad merges borokat.

23. Io Wram, igazat mondoc en ezemben,
Fel magasztaltatol te tistefégedben,
Nekic raytad vadnac irigységekben,
Nem arthatnac azért gyûlölségekben,

24. Szep leany minden óya magát tölled,
Mert nem igen jó hirt mondac felölled,
Felette nagy czaczogo az te nyelved,
Szemérmetlen tapogatos az te füved.

25. Szerenczes volt az te fogantatálod,
Bódog volt ez világra születésed
Azért atyádñai biznacte-benned,
Es minden jót-is remenlenec tölled.

26. Nyilván bántac edes Báryam, áßt tudgyad,
Gonoß kedvõ hozzad az te Wrad,
Azért lás hozzá mi legyen bándéked,
Itt csak heaban hid hozzás bõlgálatod.

SYBILLA ERYTHREA

27. Mire való soc-féle gondolatod?
Egyikben sem telic be kívánságod,
Am járy, nem pirongatlac azért teged,
Mert ségyenért mást kellettne művelned,
28. Tudgyad hogy ez iffiu nem kedvel teged,
Akar miczodát igyrien-is néked,
Ha orron fogva magád hordoztatod,
Nagy kissebseget val jó méltosagod.
29. Ezt igazan tudom mondani néked,
Leant véss magadnac nem özvegyet,
Ha velle nem késsel, s-el nem mulatod,
Nagy kedved serent élherz véle vilagot.
30. Ez magát ségénségtől igen félti,
Wra sagért soc dolgat meg késeerti,
De az Wrasag ötet nem illeti,
Mert ingyen sem tudna ő hasznát venni.
31. Te prophetiad nagyon iövendül neked,
Hogy igen jó Arros emberre lenned,
Csak hogy iózan legyen minden életed,
Vgy kazdagithat meg te kereskedésed.
32. Io leanyom, esed erre fordiczad,
Hozzad jónac nem mondhatom féryedet,
Kurvasagoddal mind el vesztet ötet,
Azért meg perengereznec olyha teged.

ÓTÓEDIC.

33. Tars effelől legyen jó bizodalmod,
Legyen ördögben sok-féle bándekod,
Meg látod hogy igen iol léßen dolgod,
Karáczonig telik be kívánságod.
34. Had ördögben bolond szeretetedet,
Bizony ezzel nem töltöd be keduedet,
Te nem látod ő nagy mevetsegeket,
Csak Mayom gyanant tartnac ők tégedet.
35. Régtől fogva egy helyre volt bándekod,
Igen hasznos léßen már ot folgálnod,
Kedved serent Gazdád léßen az neked,
Felesege minden iot téßen te veled.
36. Igaz jó affony, hogy leant kívánnál,
Fiad léßen azért tudgyad bizzonnyal,
Mert Wrad erősb az agyba nálladnál,
Igen erőlted teged munkaiaual.
37. Ne kövessed fiam az buyaságot,
Távostas tölled minden gonoszlágot,
Ecképpen nem vétkezik az te lelked,
Es ugy mint iámbornac léßen halálod.

SYBILLA SAMIA

HATODIC.

1. Az emberrel ki most gondolatodba,
Kérlec ne legy velle egy társaságba,
Soha ő jódat néked nem kevannya,
Előmenetedet ereffin bannya.
2. Ne mulas, induly el nagy czendezlegben,
El gondolt utodban iary veszteglegben,
Onnat meg térff nagy lép nyerelegben,
Vgy lében dolgoz mint kevanted fűvedben.

HATODIC.

3. Bizonyossá tézlec mint jó Bátyámat,
Soha nem leled meg veset marhádat,
Vay ki czoda helyre került már tudgyad,
Bár ugyan vegyed attol most buczudat.
4. Hasznos dologban forgolódol mostan,
Vigyáz rea alkolmatosságodban,
Ne foglald magadat hevolkodasban,
Bánnyal velle, vigadhatz iutalmodban.
5. Halaltol magad s-mast most meg óhatnál,
Mert jól tudod egesseged miben áll,
De tobzodásodert, el hid bizzonnyal,
Szörnyű halálad tzegetes Korczománál.
6. Ást adom tanácsul, hogy legy Pappá,
Há kedvedre akarff élni ez világba,
Légy mindennec hű jó akaratodba,
Es nagy czendezlegben elhetz házadba.
7. Soha nem lében néked böczületed,
Mind csak az hamuban kel néked űlned,
Noha orrodal igen fen hordozod,
Vgyan nem lében azért kazdagfagod.
8. Jó Ástony, ha tudnad mint vagy dolgozodba,
El iárnád az tántzot vigasságodba,
Am mindent hivathatz lákodalomba,
Mert özvegy emberhöz mégy ez napokba.

SYBILLA SAMIA

9. Az Szerencze hitvánol fogal néked,
Nem telic benne te kívános kedved,
De benne vagyon minden reménseged,
Bizonnyal elhid hogy meg czal teged.
10. Vay ha oly hüven fogalnád Wradat,
Mint ő adgya meg minden jutalmodat,
Nyilván meg fizeti fátalágodat,
Nem hadgya heában fogalatodat.
11. Nagy gondban forogsz te iffiuságodba,
Mert afit tudod azért lesz kazdagfagba,
De az hat s-öt főm néked prophetállya,
Hogy heyában töröd feyedet azomba.
12. Nyayas ember vagy minden dolgaidba,
Kiert minden barátságodat kívánnya,
Az kiról mostan vagy gondolkodásba,
Igen nagy hozzád az ő jó buzgo volta.
13. Ne hoz még most feleleget madnac,
Együld ninczen kopo fúlele annac,
Nem ugardhad vißba ha egyfer el véssed,
Mind holtodig kel egygút töröködned.
14. Barátom mostan légy nagy vigasfagba,
Imé lesz hamar időn nagy Vrasagba,
Egy kazdag Wt meg hal rövid nap mulva,
Te reyád marad az ő foltos kaptzáya.

HATODIC.

15. Kérlec Kalmárságtól magadat meg ódd,
Mert loc czalárdfagot kel ahhoz tudnod,
Iob néked más mesterseget tanulnod,
Hogy sem más ember penzéczkét el czalnod.
16. Prophetálásom szerint vigh kedvő legy,
Tökkeletessen te minden nap kés légy,
Mert hamar időn te jámbor ferhezmegy,
Es akarattyának engedelmes tes legy.
17. Más képpen kel neked dolgodhoz fognod,
Semmit nem használ abban tunyaságod,
El hid hogy nem alusic az te társod,
Nagy szerénsegevel hid meg előz teged.
18. Mit adtz nekem hogyha igazat mondod,
Afit beszéllem kit volta képpen tudod,
Szeretőd és te azon gondolko oc,
Hogy rövid nap egygút vigadt.
19. Jó atyamfia fogadgy meg tanáczo
Soha el ne hiheßed magadba,
Kérlec el ne hadgy, mostani
Máßut meg nem köszönnec fogad.
20. Ime felölled mi hallo uy hir megye
Afit mondgyác hogy néked egy fia
Ki dolgában oly szerenczés leßen,
Hogy minden embereknél kedves l

SYBILLA SAMI.

21. En az tanác, hogy ne jargaly Ló hát
Ha akarod hogy nyakad ne szakadgy
Telesben az almas kék bőri lovon,
Neked nagy bódogtalanfágod vagyon.

22. Szerető hám esedbe est vegyed,
Kíról gondolkodol el ne vessefed,
Mert az igen hű barátod te-neked,
Mint őczeyével ugy gondol te-veled,

23. Tudnad mi következő te-reyad,
Tollatástól magad óltalmaznád,
Mert más időre halaftanád,
Mert medet hogyha nem kívánnád.

Tegedod mostan tanaczomat,
Tallalod veset marhádat,
Ő, ki rázza borzos szakálát,
Zálagban veset marhádat.

om hogy mi reyad következőzik,
Tallagodert mi raytad esic,
Mert jó berenczed-is nem erkőzic,
Medben kárvallásod történic.

emeny természeted vagyon neked,
Mert s-italban mértékletességed,
Mind eckeppen idődet mulatod,
Idiglan él meddig binten kívánod.

HATODIC.

27. Sem Púlpecké sem Káplánná te nem léf,
Varosban dolgodert el szenvedő nem léf,
Ez világ berent te hitván budoso léf,
Mert az kurválkodásban foglalatos léf.

28. Nagy az Istennec te-hozzád jó volta,
Fel emel ő téged nagy kazdagfágra,
Az mely által juthatz nagy Wrasfágra,
Minden embereknél nagy méltoságra.

29. Meg boczas nekem kerlec jó leányom,
Igazat kel neked mostan mondanom,
Soc őlelgétestől már nincz benned haszon,
Azért soha hites igaz feryed nem léssen.

30. Isteben legyen minden reménséged,
Ő mindenben ad jó berenczet neked,
Haraggyát soha reyád
Ha akarš hogy minc led.

31. Heaban léssen hám szolgálato
Fáratfágodert semmi jutani
Vay ki czoda erkőlczü az te
Mert semmit nem ad, noha sokat te

32. Az mit gondoltál azzal iob fietned,
Azért afit senkinec meg ne jelencz
Mert afit töllem bizer nyál megér
Társaid el akaryác vesteni tölled.

SYBILLA SAMIA.

33. Igen nagy gondod vagyon Szeretődről,
Mert jatzodhatnal velle, ki fen s-ki alól,
De estt tudgyad hozzád való kedvéről,
Hogy örömeit el lenne nálad nélkül.
34. Meg hazafodol te rövid nap mulva,
De tudom meg unnod azt nem sokára,
Sőt ha lehetne el-is válnál tőlle,
Mert elég társaid lesne kerülle.
35. Mely helyen juthatnál Wrasaghoz,
Ot rövid nap fős rákoc Hadnagyá les,
Es agh Babákat az búczura hordas,
Gonosz erkölcszeddel sokaknac ártas.
36. Meg engedtem, Arros emberre lehetz,
Mert te az után jó kedvel el élhetz,
Ióságnac, így kazdagfra beryt tehetz,
De azt mondom, jámbor hű bologák at tárcz.
37. En jó leányom hald meg bebedemet,
Es diczird ertte az te Istenedet,
Ió jámbor Wrad leszen nyilván hidgyed,
Es estrendő mulva szép fiad néked.

SYBILLA CVMA- NA HETEDIC.

1. Legy vigh kedvel, ne rörd azon feyedet,
Rövid nap hallas kellemes örömet,
Az dolog be-tölti minden kedvedet,
Es nagy böczületre visen tégedet.
2. Ió szerenczével tárt, mit halgatz fült alatt?
Látom szeretődert soházkodafodat,
Bé adod neki szép ayándékaidat,
Használj velle, im mással-is közli dolgát.

SYBILLA CVMANA

3. Ha akarš élni az en tanáczommal,
Tahát ez helyen többé már ne szolgál,
Mert semmi nyereséged egyéb annál,
Étöd béröd, aluttod hasznod azzal.
4. Vgy tetizic nekem, tudom nem-is vétec,
Nagy soc ideig fiaid nem lesnec,
Hanem ha job kapást szerzes rétednec,
Vgy mondanám hogy gyermekid lennénec.
5. Mindenhöz tetzek meg irgalmasságot,
Es jó halállal legyen ki mulásod,
Szegényekhez ki nyuitva legyen karod,
Es tohá nem lesen fogyatkozásod.
6. Az ember, ki felől most tudakozol,
Nem emlekőzik meg jó-voltodról,
Sőt oly jó fándékkal vagyon hozzád,
Hogy egy lánta balhát sem adná raytad.
7. Hogy ha lóra üllendez ez napokban,
Es nem adod magad hévolkodásban,
Íó szerenczés les minden dolgaiddban,
Ez estendőt is nem veszed heában.
8. Nem fűkleg neked igyen somorkodnod,
El veset marhádat meg nem találnod,
Czoda forgását meg nem gondolhatod,
Órdognec igirtéc afit meg tudhatod.

HETEDIC.

9. Az mely dologra mostan fándékosítal,
Te nem heában benne munkálkodnál,
Czak hozzá kezdenél nagy gyorsasággal,
Bé-töltöd kedvedet nagy hasznayával.
10. Szerenczetlen mostan uton járásod,
Veszedelmes vizen hayokazásod,
Azért job más időre halasztanod,
Netalám mostan történec halálod.
11. Ne kesse szerzetes Pappa legy mostan,
Mert nagy jutalmod lesen néked abban,
Es vigadhatol nagy jó lakásodban,
Kiért nehezen mégy be Menyországban.
12. Had el Vdvari nyalakodásodat,
Lám meg untad fellyeb ugordásodat,
Megis raktad már költségget zaczkódat,
Azzal el tarthatod egész hazadat.
13. Egy emberhez gondolkortál most menni,
Kit hamar valo nap kezdés szolgálai,
Egymáshoz nagy szeretettel fogtocs lenni,
Eggyic az málicnac minden jót kívánni.
14. Edes Battyám, kiczid az te szerenczed,
Mert nagy mindenben te estelenséged,
Ha veritengéstől magad nem őrizzed,
Nagy tebec esnec raitad nyilván hidgy.

SYBILLA CVMANA

15. Hogyha esedbe vennéd nagy hasznodat,
Es valoba meg ismernéd Wradat,
El hid nem vonnad még tölle magadat,
Mert másút iob szerencze rád nem találhat.

16. Edes Battyám intlec en mostan téged,
Czak heában fuvalkodis fel búved,
Mert ez fándékosban nem telic kedved,
Fáratlágodat csak heában vesztet.

17. Jó reménységed legyen Mátkádba,
Szerelmedet búve ferént ohayta,
Czak mind végig légy jó és hű barátta,
Feyét, iofágát eretted nem fannya.

18. Házaulástol nem titlac én téged,
Mert régen magadban est el végested,
De az mit kívánst magad sem érted,
Nyilván farrá elég bút berez néked.

19. Igaz dolog ez de uylag te-nállad,
Wraságodat minden orán váryad,
El közelget már hozzád nyilván tudgyad,
De segeny társaidat tölled ne rughyad.

20. Iob Barattá hogy sem Kalmárrá lenned,
Mert nem elég erre te emberseged,
Látom hogy igen bolyokás te feyed,
Kevély vagy, de foródni vagyon esed.

HETEDIC.

21. Igen jámbor féryed fog neked lenni,
Ki minden felöt fog téged kedvelni,
Nagy gyönyörűségben te-veled élni,
Mert minden nap hayaddal házát fopri.

22. Bátor másról immáron gondolkodgyal,
Ezen dolgodért tovább ne faradgyal,
Mert az kivel effelöl tanácskoztál,
Az veszt-el tégedet árultatással.

23. Talam befeдем nem leszen ellened,
Mert igen kedves dolgot mondoc néked,
Nagy hűséggel vagyon hozzád Szeretöd,
Mindennec felet kedvel s-ohayt téged.

24. Intlec mostan, tanácsomat fogadgyad,
Mostani Wradat el ne hadgyad,
Nyilván azonnal vesztél ha el hagyod,
Mert ebül leszen másnál néked dolgod,

25. Jó Alfbony, ne tord azon feyedet,
Bé-tölti Isten kívános kedvedet,
Fiakat fűlű egyfersmind kettőseket,
Kic után két leány is leszen néked.

26. Az ki nem téveleg Kerstyén hűben,
Az vagyon Istennec őrizésében,
De hogy te az Arruist így követ d,
Azért öröcké Pokolba kel vesztet.

SYBILLA CV

17. Intlec erről téged mint Baratomat,
Ismerd meg azt mint saját atyádfiát,
Ő benne vesséd minden bizodalmodat,
Tanácsával meg bőveitheti hasznodat.
18. Fiam kerlec tégedet egy dologra,
Ne induly mostan el gondolt utodra,
Mert feyedet veted nagy kárvallásra,
Sőt életedet is főrnű halálra,
19. Ez után forgalmatos légy dologodban,
Mert soc latroc támadnac ez napokban,
Az kic nagy kárt tesnec más marhayában,
Dulással, fosztással járnac el abban.
30. Szoloc dereyam meg ne haragudgyal,
Effele dologban bár ne munkálkodgyal,
Ebed felet valóban ne faradgyal,
Hogy kurvául benne ne hurtzoltassál.
31. Iő berenczével te Isten embere,
Vesséd bizodalmodat Istenedbe,
Ha sándekeozol bódog ki mulásra,
Gondoly Istennek paranczolatyára.
32. Fiam, en nem hízlekedem teneked,
Igen ostoba s goromba az feyed,
Tagadom tölled Pappá való létéd,
Es ez világban is sokáig te élted.

HETEDIC.

33. Bizot Wram, est töllem meg tudhatod,
Htmár időn nagyra megyen te dolgoz,
Emberec közt leßen nagy méltóságod,
Házadnal bővül meg kazdagtságod.
34. Szömeidről könnyen meg ismerhetni,
Hogy rövid nap akarj férhöz menni,
Felettéb kezted az kardolást kívánni,
Nem tudom azt ha velle fogj használni.
35. Igaz es hű legy czelekedetidben,
Es örömed leßen jó berenczedben,
Sőt Isten felől légy jó reménységben,
Hamar időn tégedet Wrrá tesen.
36. En nem ostoznam meg abból te-veled,
Az mennyi te Wradnál leßen béred,
Ha buczuzol, bottol hasad meg bőred,
Továb lépyél bár ha vagyon költléged.
37. Az miről nem tehets, ne gondoly azzal,
Talám az dolog még néked is használ,
Kérlec csak ély benne én tanáczzommal,
Ne háborodgyal soha társaiddal.

SYBILLA HELLE
SPONTICA NYOLTZADIC.

1. szanom s-bánom az nagy bolondlágodat,
Hogy annyira szeretted az iffiakat,
Nem vésted esedbe Bába-vóltodat,
Es hogy meg ittad már jámborságodat.

2. Istenben legyen minden remenységed,
Buzgo búból legyen te könyörgéled,
Es jámbor házastársod ad teneked,
Ki mindennec felet szeret téged.

NYOLTZADIC.

3. Igen álnac s-ravaš vagy te ez világon,
Csalárdságod híres minden utzákon,
Egy balhát sem ér a mi jó benned vagyon,
Azért semmi jót nem ad néked Isten.

4. Mint finten hazadnál, így utaidban,
Erdőn, mezőn és minden szállásidban,
Íó szerenczed léfén Kalmarlágodban,
Drága kőveckel ne kereld azomban.

5. Rövid nap jámbor és jó feryed léfén,
De bizony kár hogy tégedet el véfén,
Morgo természeted neki kárt téfén,
Hanem ha meg páltzáz igen erőfén.

6. Ez hólnapnál tovább nem fogš mulatni,
Te dolgodban nagyon kezdéš vigadni,
De tárlaidnac kel abban kedvezni,
Ottan ártalmadra nem fognac lenni.

7. Buyatagos szeretetedet ay jnéked,
Íay hogy minden kurvánac seggét kened,
Ők minden marhádtól fosztac meg téged,
Es küldűsá hagyván el mennec tölled.

8. Fiam, az meli Wrhoz vagyon fändekod,
Hašnos léfén hidgyed már ot főlgalnod
Mert nagy bőven léfén onnet jutalm
Es mindenből kedves léfén lakásod.

SYBILLA HELLESPO:

9. Alfo feledet te igen kémelled,
Nem fért meg Wrad, nem kel azon félned,
Feyér lábaidat fépen ki teryefbed,
Ha akarſz hogy fiat czinallyon neked.

10. Nie hiam mit kel mondanom teneked.
Henger által történic te halálod,
Gonosz érdemedért gonosz fizetéſſed.
Téry Istenhez legyen or reménſéged,

11. Heu tals, ez emberről eſt meg értheted,
Sokkal iob néked távoly tölle lenned.
Nagy álnokſágát te még nem ifnered,
Sokat mond maſról, de mind hazud neked.

12. Hidgyed, kiczid leſen ebből te haſnod,
Hogy utodat mind tovább tovább halaſtod,
Azert hogy ha károdát nem kívánod,
Dolgodért iob hamar utra indulnod.

13. Igyen-is az időt toha levaryad.
Hogy el orzot marhádat meg talállyad,
Sőt el is vés tölled mentől iob marhád,
Egy Kántorig ſem vehed annac haſnát.

14. Vigadgyál jó hiam moſtan ſúvedben,
Semmi kétséged ne legyen beſédemben,
Az dolgodról eſt vegyed eſedben,
Hogy néked igen nagy haſnodra leſen.

NYOLTZADIC.

15. Nem ſokat élhetz te-már ez világon,
Eletednec czac nyolrz holnapya vagyón,
Bár haláloedhoz kébüly minden módon,
Aſt ſe veld hogy moſt egéſſéged legyen.

16. Fiam, ltenednec hálát adgy rayta,
Mert te juthatz meg valami Papſágra,
Holot gondot viſeſz üres táskádra,
Mert ſandekod leſen más-ſeſe dologra.

17. Jó Barátom, eſt fogadom néked,
Akar mennyi volna az te kéncczed,
Soha nem telic abban kedved,
Hogy máſénál nagyob lenne böczületed.

18. Hogy ha ez Tellen jó ſán út kezd lenni,
Ló leány, ſép s kazdag legénhözfogſi menni,
Ki veled eggyút nappal fog ſánkázni,
Eyel igen ſepen raytad jargalni.

19. Edes Batyain, gonosz minden ſerenczed,
Mert az nagy orrodát igen ſen kened,
Haſonlo akarnál Wradhoz lenned,
Maga ollyan vagy mint lyököt berhed.

20. Bátor mig eſt mind ſolgálljad ez Wrat,
Mert akar hól keres nem leled máſat,
Soc pénzel rakodic meg nálla táskád,
Kedved ſerént mindent tölle kíván.

SYBILLA HELLSPO:

21. Igen együgyű az te gondolatod,
Derővid nap telic be kívánságod,
Eft az ferenczét igirem most néked,
Iobban léßen dolgod hogy sem kívánod.
22. Szinten ugy tettik nekem, te fep virag,
Hogy nem igen kedvel az iffu Mátkád.
Ió volna álnokságát meg gondolnád,
Mert vigh kedvet soha nem mutat hozzád.
23. Mond meg, mire kel neked az fep feleség?
Iól tudod, hogy már noymorgat az vénfé,
Aft mondom, ha feleséged jó volna,
Iffibat keresne ki kardolhatna.
24. Fiaczkám, jó engedelmele lenned,
Mert az után loc pénzed léßen néked,
Hogyha feletőb és heaban nem költesd,
El hid, kis fekrényedet jól meg töltesd.
25. Iob volna ama bűdös telet rágnod,
Hogy sem czalárd kalmárokodással bännod,
Mert az te feyed felette nagy bolond,
Mennyi rághárt egy pénze adnac sem tudod.
26. Ió Aßony, jambor feryed léßen néked,
Iobbat sem kívánhatot volna fűved,
Azert kevélytegedet le kel tenned,
Mert ha fel rugó nyilván meg aláz téged.

NYOLTZADIC.

27. Dolgodert feleteb tőred feyedert,
Maga nem töltesd azzal kedvedert,
Meg sem éri nagy törökődésedet,
Kár ebnece vetned feyer kenyeredert.
28. Ne veld remenfégedet Szeretődben,
Iay fegény, hidgyed nem lehetz kedvedben,
Es meg ielemtem mi árt néked ebben,
Im társod eytet be gyűlölségében.
29. Kartoi oitalmazlac mint jó hamat,
Ne folgaly felette nagy Wrakat,
Mert nem vísed fellyeb méltoságodat,
Nállok leled ha keresed károdát.
30. Ió Aßonyom, ám légy bizonyos ebben,
Ne rughyad Wradat öklelésében,
Im tenéked egy fep kis fiad léßen,
Kambsat vary néki, mert saytár deák léßen.
31. Nem akaró gonoflagodtól meg fűnni,
De rútul fogó ez világból ki múlni,
Ha Isten raitad kezd bosóút állani,
El hid hogy pokolba fog téged vetni.
32. Ez ember, az ki felől gondolkottal,
Te-hozzád vagyon igen jó fándéckal,
Nincz néki ferelmesb egyeb nálladn
Vgy gondol veled mint atyafiával.

NYOLTZADIC.

33. Ez út igen ártalmas leßen néked,
Meg látod hogy társod el árult téged,
Es nagy kissebtegre jut minden ügyed,
Odá vesí miatta minden tíftelességed.
34. Edes attyámfia, jól ismerem róllad,
Hogy veset marhádról vagyó nagy gondod,
Nem búkleg arról forgalmatoskodnod,
Minden gondod nélkül maid meg találod.
35. Baratom, ha bantafodra nem vólnéc,
Igen jó tanácztot néked adnéc,
Vgy hogy fándékodtól mostan meg búnnél,
Mincc előtte nagy fégyenbe csel.
36. Tars, fogadgyuc hogy meg íyestlec téged,
Vagyoné hireddel, maid meg kel hálnod?
Azért Istenben legyen bizodalmod,
Emberi talalt hűtet már el kel hadnod.
37. Nem jó eckeppen mind vesítég heverned,
Es az Kenyeret csak heában enned,
Iob volna roß hűtető Pappá lenned,
Lám fínten gonos emberi irástól feyed.

SYBILLA PHRY- GIA KILENTZEDIC.

1. Wram, akarodé afit meg érteni,
Mit az négy és három fóm fog mondani?
Róvid nap egy tífte kezd nec berezni,
Mely által nagy méltoságot fogfi nyerni.
2. Az jambor solga nem illik te hozzád,
Nem böczülheted meg hű solgáld,
Igen meg kedvelted az budosok,
Azért igen-is agh-cbúl vesed.

SYBILLA PHRYGIA

3. Mindenben gondold meg tiszteletgedet,
Iamborlátot szeres és böczületet,
Igy vesd szerenczébe reménységedet,
Es minden képpen be-töltsi kedvedet.
4. Tars, bizony diczirem szolgálodat,
De senki nem veheti hasznodat,
Kíért Wrad meg adgya jutalmodat,
Dé nyilván nem en, agh-eb vegye hasznát.
5. Emlékőzzel életednec mi-voltarol,
Embereknec külömb allapatyokról,
Meg ne vond magadat az szegényektől,
Es örömed leszen minden gondidról.
6. Most gondolkottal egy embered felől,
Bizony igen szeret tellyes búveböl,
Nem szólac semmit hízeltkedesből,
Te ötet nem szereted oly jó kedvedből.
7. Heu tars, neked leszen lép feleséged,
Minden marhayával késsen vár téged,
De azért nagy göndöt kel rá viselned,
Hogy együld rúttul ne rostállyon teged.
- Az Wralág nem iutor most esedben,
Es kazdágilag nincz emléközetedben,
Mert te nem fogatz tanácsot semmiben,
Azak kártya s kotzka forog esedben.

KILEN LEDIC.

9. Kereskedeshöz szeres jó vagyon,
Húven szolgál téged minden módon,
De hogy-ha használni akarsz azon,
Most kezdgy hozzá mert ideye vagyon.
10. Te Asszony, hamar sietz férhöz menni,
Talám kotzka jádzaft keztel kívánni,
Vay ha tudnád mint fog még dolgoz lenni,
Est mondanád, ördögben kezdem hadni.
11. Semmit ne kételkedgyél te dolgozban,
Bizzál az Istenec nagy jó-voltában,
Estendeig vary álhatatolságban,
Meg adgya néked, el hid bizonyában.
12. Iay bolond, vallyon hól tetál az esed,
Hogy semmi dologra sincz egy czepe kedved
Minden valaki est hallya felőlled,
Azonnal rudgyát el fordirtya tölled.
13. Igen jó néked más Wrhoz állanod,
Miglen vagy onkolmatolságod,
Mert onnét leszen néked nagyob hasznod,
Es az Wral-is sockal iob jutalmod.
14. Jó Asszony, igen könyörgeß búved,
Hogy Isten néked egy fiat en,
De ilmerem, leánt hordos me,
Mert almos igen vakarhatnál.

SYBILLA PHRYGIA

- 13.
15. Hű vagy Istennek paranczolatnyában,
Szegenyeket segites nyavallyakban,
Es azért leszen bódog ki mulásod,
Es Menyországban örök vigaságod.
16. Aft tudod hogy hű barátod az neked,
Valaki szép szóval beszélget veled,
En mondom, nem jó annak kedveskedned,
Czak mosolygat neki, és meg czal téged.
17. El indulhatz utra ha vagyon kedved
Most vagyon alkolmatoságod néked,
Czak dolgaiddat szépen el rendellyed,
Elég penzed leszen, s jó örök seged.
18. Fiaczkam, jó hirt mondoc en te neked,
El veset marhádat maidan meg leled,
Nem búkség felettéb rayta keresned,
Im egy ember házadhoz hozza néked.
19. Kezd el dolgodat mikorban akarod,
Te főmeiddel nyilván meg látod,
Minden dolgodat szerenczével bírod,
Tanáczmot is tudom hogy meg kösöned.
- Igazat mondoc neked nyilván arról,
Ne gondolkodgyál hosszú életedről,
Éegéslegedben felettéb bizol,
Valárnap nem kelhetz fel ágyadból.

KILENTZEDIC.

21. Két dologban most bizonyosá téflec,
Mert kellemés embernek ismertelec,
Tégedet Egyházi tíftré szerzenc,
Az után penig fő Birová téfne,
22. Az Szerencze igen kedveze neked,
Ez tífthöz hogy szerz vala téged,
De látom, iminár el buczúzik tölled,
Vallyon mire jut még nagy kevélyseged?
23. Szépleany, ha ven özvegy embert kedvels,
Aft mondhatom, rövid nap férhöz mehetz,
Egy iffiu legént czak heában szeretz,
Mert nehéz taradnac az szép forgo tantz.
24. Bezzeg reit ember vagy te ez Vilagon,
Meg utáltad az dolgot minden módon,
Azért méltán minden nagy búkség
El fakad rayta Szerencze mevet
25. Ha jámborúl Wradat meg bóczú
Ló Menyeczke, és savát meg
Hidgyed Aft, bódog leszen m
Es nagy Aftöny modra nall
26. Hasontalan gond el fogta elmeder
Hozzád nem illendő tóri fejed
Vigyáz magadra, nyíld fel az
Egyúld fába cyted jó hir neved

SYBILLA PHRYGIA

27. Igen tudhatnád Szeretődnek kedvét,
Szívében való te-hozzád szerelmét,
Igazat mondoc ezben néked hidgyed,
Vgy szeret ő téged mint saját lelkét.
28. Szeret tehetnéd tars szép feleségnek?
Háfnát vehetné rejtvegednek?
Bizony binten ugy kellek szép feleségnek,
Mint a szép drága gyöngy undoc Diánonac.
29. Az Wratághoz jó módot talaltal,
Kazdaglághoz-is jó kedvel iuthatnál,
Hogyha tisttedben forgalmatos volnál,
Íó szerenczédben fel ne rugoskodnál.
30. Az ki kereskedéssel akar élni,
Soc ravasfaggal kel féllel budosni,
Affele ravaslag ninczen te benned,
Azért nem jó kereskedéssel élned.
31. Oh te szép virag, vigadgy bár búvedben,
Im néked jó és jámbor Wrad lében,
Eggyút laktoc ketten nagy szerelmében,
Kiért tú lehettek nagy bóczületben.

zanom ez begeny jámbor aszony fiát,
Hogy ilyen el czaltác tölle Mátkáyát,
It tudá hogy ő vésti maidan háfnát,
E az kúrva másnac-is igitte farat.

KILENTZEDIC.

33. Ne utáld meg Szeretődnek jó kedvét,
Ne czeréld el hozzád való szerelmét,
El hid, mind hozzád igazgatta szívét,
Meg lásd csak hogy tölled ki ne jelentessé.
34. Az mely Wrhoz te mostan bándekoostál,
Bátor soha hozzá ne kívánkozzál,
Sokat fogad de mindent czalardsággal,
Segged telic, erőnyed üressen áll.
35. Edes Aszonyom legy jó remenységbe,
Igen faratz Wraddal egyetembe,
Kiért szép fiad lében, lános neve,
Ez világban forog nagy szerenczébe.
36. Nagyön úzed meg-is gonoszlagodát,
Nagyön tisteled az rút bálványokat,
Isten meg tudta nagy Pápás-voltodat,
Kiért az ördög meg ronttya nyakadat.
37. Barátom, fogad bót mert nem vallás kárt,
Aly csak imez emberhöz, és vigyáz rád,
Meg ismered hamar hozzád bándékár,
Nem mondhatom meg nagy jó akarattyat.

SYBILLA TYBVR- TINA TIZEDIC.

Istenért kérlek, ást soha ne gondold,
Hogy most jó legyen útra indulnod,
Mely vizen kelletic által kelned,
Nagy kárt vállal, bar el hidgyed.
M, el hadtad most az czuffiágot,
Marhádat igen ohaytod,
Nak oka az nagy latorfágod,
Is biztatlac hogy meg találod.

TIZEDIC.

3. Egy dologra vagyon neked nagy gondod.
Abban áll, tudom, minden bizodalmod,
Hadgy békét neki job léssen neked,
El hid ást, ez utan igen meg bánod,
4. Ez Világnac dolgat hamar meg tudhad,
Czak az Istent igen hüven fogálljad,
Nem jó soha vizben feredned tudgyad,
Felő hogy vesedelem esic raitad.
5. Pappa nem lehetz, semmit nem tanútal,
Iffuságodban igen lator voltál,
Ily nagy dologra bár ne fándékozzál,
Te nem birod ást gorombafággoddal.
6. Messze földre kel még neked budólnod,
Es soc félelmes helyeken forognod,
Az után léssen még csak bő jófágod,
Mely honnan fármazzéc magad sem tudod.
7. Valamnit vagy jó Ástfonyom dolgodban,
Soha Wrad nem léssen hidgyed nyilván
Az emberec tartnac nagy méltosá
Minnyáyan téged czélczapó
8. Szerenczés mostan játékhoz
Eleget nyers, csak meg
De másfor ostan em j
Egyűld csak han

SYBILLA TYBVRTINA

9. Tars, miért nem akarš Wradnac hizelkedni?
Bizony egy fillért is sem fog fizetni,
Szép böczületedet vay mint irigyl,
Hú űolgalatodat meg sem kőőni.

10. Nagy gondolatod vagyon mostanfaggal,
Bé-tellyessited de nagy faratfaggal,
Es ha meg nem unod sőt hú lēš raita.
Igen édesden esic minden dolga.

11. Had el buyalagos űeretettedet,
Nem tőlted azzal be űomyu kedvedet,
Az leány nyilván nem űeret tēgedet,
Igen kevánnya nagy kissebšgedet.

12. Tars, am űép felešeged lēšen neked,
Tőkelletes, jámbor, és hú embered,
De kápolnáyát jól meg kel űentelned,
Ha akarod hogy el ne űőkyēc tőlled.

13. Baratom, jó űerenczes lēš éltedben,
Felette bodog minden ügyedben,
Vdvar nyalakodo iffiusagodban.
Vndoc táska hordozo aghšagodban.

ha kereskedešre űandékoznál,
űorgalmatošsággal kalmárkodnál,
J meg űómat, oly kazdagšaghoz jutnál,
gy minden felől hires neves volnál.

TIZEDIC.

15. Oh leány, undoc, gonoš, válot, rest vagy,
Bolond, és ugyan semmire kellő vagy,
Valamely ember tēgedet el vēšen,
Bár kemény som-paltzat kezébe vegyen.

16. Tars, bar erőšen forgolodgyál mostan,
Ne űányad faratšagodat dolgodban,
Mális tőrókőšic azon dologban,
De te űerenczésb lēš nállánál abban.

17. Sokat faratz űép leányoc kedvekert,
Munkádat nem űanod űép űőmelyek,
Mégis sincz helyed nállóc költsēgedert,
Tēged csak űeretnec az huzuiert.

18. Iffiu Gazdat vigh kedvel űolgalhatod,
Mert erfēnyedet pénzel meg rakhatod,
Vén ember nec soha nem kel űolgalnod,
Hogyha te jó hir nevedet kevánod.

19. Gonoš gyūmőcztelen űa vagy jó Aššony,
Ninczen Wradnac benned semmi hašor
Faratšaga raytad mint csak heában,
Te néked soha-is fiad nem lēšen

20. Szorgalmatos legy és tűztől őd ma
Ne legyen por-tőró háznál laká:
Bőczületre višen nagy jámborš
Termēšet űerēnt lēšen te halálod

VEILLA TYBVRTINA

21. Ne bizzál édes befedő emberbén,
Foga által mosolygo semélyben,
Tista creftet lator ő dolgában,
Ninczen semmi hasznod barátságában.

22. Ez utodat tovább bar ne halszad,
Senki ellen tartását bár ne fogadgyad,
Mert nagy hasznod lében belőle tudgyad,
Mindenűt jó szerenczéd lében hidgyed.

d oda vagyon mar el veset marhad.
on nincz haszn hogy meg találád,
s gondviseletlen ember vagy,
gyan akarom ez dolgot, mert rest vagy.

atom, vagyon valamire fándékod,
Egy jeles dologra igen nagy gondod,
Istent kel abban segítségre hinod,
Es mindenedet jó végre szerzhed.

gyha hobbu eleteredet kívánod,
effegedet igen akarod,
hát nem kel udvarban foglalnod,
igen hamar időn kel meg halsnod.

yal fiam, jó hirt mondoc neked,
porból lében fel-emelésed,
ic már ügyed,

TIZEDIC.

27. Mint az Disno rút utálatos sárnac,
Azonképpen attad magadat torkoságnac,
Nincz helye nálad az szép jámborlágnac.
Lakása benned minden latorlágnac.

28. Igen meg hazafulhatnál jó Alibony,
Látom hogy feyedet igen töröd azon.
Várd csak egy Wrnak reyád gödgy.
Hogy veled agyában nyayaskodha

29. Hiaczkam, bizony dolgot mond
Hidgyed bef.
Minden dolg
Rövid nap mulva Wrad el úz

30. Czak Drabantágban áll minden seren
Más fele rendre ne legyen fándékod
Soc marhád, elég pénzed lében nél
Tarcz meg kartyara s kurvákra

31. lól tudom nem tettezik Wralagodna
Hogy most ellene mondoc fándé
Vgyan bár végét ves gondola
Mert nagy kisslebséget szerz

32. Mindenben kedvedet keresi
Mert nyilván főve ser
Még is rakva czalard
El hid, másunnan lében fiz

SYBILLA TYBVRTINA

33.

Soha nem kevanád az házasságot,
Mint ha nem szeretnél Asszonyállatot,
Mert az nagy gondviseles meg tartoztat,
Es kevés azzálekert hosszú bánat.

Ózvegy asszont hogyha felelőggül ves,
Hid meg somat, kazdag emberre les,
Mert minden marhayát kezédbe bizza,
Es mikor akarod el úted rayta.

Nem les áros emberre sem tanítová,
Hanem ha valami oly mérfarossá,
Az ki az Vároft utzánként el járya,
Es kéményit s kamarafekit tífittya.

Két Istendő mulvan, hid meg befédemet,
Ha éppen meg tartod süzelegedet,
Szép jámbor legény el véden tégedet,
Kiért meg szolgálod jó Istenedet.

Rút dolog te tölled nagy bolondságod,
Feletem vagy on már gorombaságod,
Az mihöz nem juthatsz aht meg kevanod,
Használj velle, im mely siros az orrod.

SYBILLA KVMEA TIZENEGYEDIC.

Iffiu lévén, kérdésedre felelec,
Vav ki iól tudom minden sükség

BILLA KVMEA

Ósöny, faratlagodat ne bánnyad,
Vrad kardolálat soha ne bánnyad,
Im az Wt Istén mivel beret téged,
Egy jó erkölcsű magzatot ad néked.

4. Nem ismertem tars, náladnál gonosbat,
Ez világon még nem láttam lattrabbat,
Félec hogy meg sópric egyber hatodat,
El-is kel vesned buyaságod miat.

5. Vgy nem kedvelnec Battyad, Nened, Hugod.
Vgy nem beret téged egész rokonfagod,
Mint az semély kiról vagyon gondod,
Ótánna leßen nagy vigalságod,

Ne emlegesd most utra meneledet,
Kerlec, arra ugyan ne vesd feyedet,
Milyén meg rövidited életedet,
Is feltem ot temetetedet.

TIZENEGYEDIC.

9. Sokaig élhetz ez Világon tudgyád,
Czak paráznaftól magadat óyad,
Más ember feleséget ne beressed,
Hogy Wra miat el ne esec feyed.

10. Látom tars, nem téged illet az Paptág,
Mert igen kedves nálad az buyaság,
Benned lakic csak gonosfalytalanság,
Nem ismerfic te-raytad semmi jófág.

11. Vdvari tistben leßen foglalafod,
Koplalásod után nagy tistességed,
Czak lator ne legyen ostan az ügyed,
Méltóságban magadat fellyeb vised.

12. Kar jó Ásöny féri-nelkül kel meg hálnod,
Kévanságodban ninczen semmi hasznod,
Hanem ha egy gonosf latort beretnel,
Kit az akasztófatol meg mentenél.

13. Lám egy czep jó erkölcs te benned ninczen,
Lám bor embert illendő fined sinczen,
A berencze téged el kerest
Mert domán

14. lob neked
lò borral,
Hogy sem
Vizet inn

SYBILLA KVMEA

15. Soc gondolattol ugyan farga bíned,
Czac egy dolgot igen kíván az búved,
Prokátor által ást nyilván meg szerzed,
Mert Wrad meg engedi ást tenéked.
16. Nagy gondban forogsz te most egy bömelyért,
Sokat kéfértés meg az ő kedveért,
Maga mindenűt gonostól felölled,
Iszonyu dolog az mint feret téged.
17. Az két s három sem egy jó tanács neked,
Ósszel feleségedet haza vigyed,
Mert Télben az nagy derék hidegségben,
Melegb ketten hánatoc egy ágyban.
- Hitván munkálnac ismerlec en téged,
Nyilván azért is küldütsá kel lenned,
Soha nem leszen semmi marhád néked,
Akašto fátol nyakadat őrizzed.

odat meg művelheted.

enne,

elne,

te,

ne?

TIZENEGYEDIC.

21. Jó tanácsából egy Affony-embernek,
Meg halgattatic könyörgése búv dnek,
Azért ne engedgy vesztig heverésnek,
Hogy más eleit ne vegye dolgoznac.
22. Igen Roka modra tartod magadat,
Még-is nem ismerheted meg Mátkádat,
Mindenűt czuffollya horgos orrodar,
Neverségre vitte minden dolgodat.
23. Ez embert bator búvel te fogallyad,
Es jámbor Gazdašfonyát is tisztelly ad,
Mert mind ketten igen kedvelne téged,
Es nem kiczid hašon leszen onnat néked.
24. Ást ismerem en rólla jó Affonyom,
Neked szép leányod leszen ást vallom,
De nem el tokaig ást nyilván tudom,
Nem ered ást hogy néked fogálhasson.
25. Jó atyámról, ást tudni akarod?
Mint leszen ez Világból ki-múlásod;
Vénsegedben történnie te halálod,
Es az lassu Podágra foyt meg téged,
26. Az Kiról gondolkodol, hid meg bömár,
Szúve ferént kívánnya minden jódat,
Bizvást benne vessed bizodalmodat,
Es el veheted az hús azzalékýát.

BILLA KVMEA

tanaczul, el hadgyad fándékod,
 enczétlen leſen az utod,
 rá mégj jól tudom meg bánod.
 mondom meg, ki tőric az lábod.

vetet marhád forog eſedben,
 nac közöt kereld az pintzében,
 leled ha ketefed hevenyében,
 fe mondom, világofságban ninczen.

leſen ez te gondolatod,
 ehhez legyen minden bizodalmod,
 emberekől gondolt Iſtent ne ſereſed,
 Kevánſágodat mert be nem tölti néked.

gyontato Paphoz ſies hamarſággal,
 Nagy latortagodbol hamar ki gyonyál,
 Mindenűt melletted vagyon az Halál,
 utannad jár mérges kálſáyával.

telteſd fel magad, Pap kőntőſt vegy reyád,
 ze utol leſen jó Plebánofságod,
 hōz juſſon buzgo könyörgéled,
 ennél jobbat ad ő tenéked.

Blagban igen keztel bizui,
 al te meg hizni,
 ſplykor vallani,
 gre jutni.

TIZENEGYEDIC

123

33. Hugom. kéſſ légy hozzá, aſt me
 Im maid végez nec valamit f
 Mert egy jámbor akar kére
 Annac adnac, ſomat bár el

34. az mint búletted ſerent ilme
 Szerenczét en néked nem i
 Hévolkodáſra-is azért ſen
 Czak az, munkáid kár ne

35. Vigyaz és ſorgalmatos leg
 Szolgalatodére jó fizet
 Wrad untalan gon
 Hogy

Gon

AGRIPPINA
KETTÓDIC.

